

## ELURRA!...



Nola jeisten dan begira zazu  
 Geldi geldirik goitikan,  
 Begira zazu gañera nola  
 Jostatutzen dan aidean;  
 Begira zazu arbol gañera  
 Eta toki guztietan  
 Estalirikan zuri-zuriya  
 Guztiya nola jartzen dan.  
 ¡O! Zenbait oroitz egiten dizkit  
 Nere barrenen nastutu,  
 Aur nintzanetik gaur arteraño  
 Zaizkitanak ¡ai! gertatu:  
 Zenbait urteko elur guztiyak  
 Urtero dirade ustü.  
 Bañan neregán dauden oroitzak  
 Iñoiz ez dira banatu.  
 Begira zazu, an mendietan  
 Jostalluhoak bezela  
 Echolak nola agertzen diran  
 Uño churien antzera:  
 Isiltasuna, odoiak beltzak,  
 Ezer ageri ez dala

Baizik elurren zuritasuna...  
 Baizik elurren... tristura!  
 Begira zazu zelai artara  
 Ikus dezazun ardiyak  
 Nola dauden an bill bildurikan,  
 Nola dauden an gaiñoak:  
 Ez da iñundik ezer aditzen  
 Baizikan errekañoa  
 Nola dijoan soñu larriyan  
 Mendi gañetikan bera.  
 . . . . .  
 Bañan non dira chorien kantak,  
 Eta non dira loriak,  
 Osto politez guztiz jantziyak  
 Ain gauza beiragarriyak,  
 ¡Nunbait elurrak isildu ditu!  
 ¡Nunbait elurrak gordiak!  
 . . . . .  
 Pentsatzen nago au ikusirik  
 Ta guztiz arriturikan,  
 Elurrak iñoiz ote zaituben  
 Zerbait busti biotzian.

FRANZISKO LOPEZ ETA ALEN.

Otsaillaren 26-an 1889.

